

Oszályozás	
Tárgy	725.091
Hely	Budapest
Év	1961
Budapestre vonatkozó ujságcikkek	
Szerző:	Ardai Aladár
Cím:	Lakótelep - végre sportpályákkal
Forrás:	Népszport 1961. aug. 6.

Az első budapesti szalagházat a Duna budai partjára, a Szentendrei-szigettel egy magasságba tervezik. Abráncok a következőket láthatjuk: 1. Sport- és játéktérület (ide áthatolhatatlan bokorsávval körülvéve, uszodákat stb.), 2. erdő (10 m széles Szentendrei-sziget), 4. Duna, 5. Újpest, 6. Római-part, 7. Csillaghegy, 8. Békásmegyér, 9. Nagykevény, 10. a szalagház, 11. a HEV.

A gondolat az első pillanatra kissé bizarrnak tetszik.

Három kilométer hosszú, negyvenemeletes, egyetlen hatalmas épületből álló városrész, sűrű erdő közepén, távol az utcai forgalom zajától!

Lehetséges ez? Ugy látszik, igen. Az utóbbi időben egyre gyakrabban olvashatunk az úgynevezett szalagház tervéről, amely a jelenleginél 20-30 százalékkal olcsóbban megoldaná például Budapest lakásproblémáit.

Az egyik tervezővállalat az Építészeti Minisztérium megbízásából

kutatócsoportot foglalkoztat

a nálunk merőben szokatlan lakásepítési forma terveinek kidolgozására. E kutatócsoport egyik tagját, Zalotay Elemért kérdeztük meg a szalagház lényegéről.

— A szalagház-rendszer egy városrész építésének olyan megoldása, amely az eddigi szét-szórtság helyett a házakat egy tömegben összpontosítja — mondta. — Egy ilyen építmény hossza kilométer nagyságrendű, magassága pedig 30-50 emelet. Az egyes lakásokból erdőségeket, parkokat, tavakat, hegyeket láthatunk. A tervek szerint a házóriás közlekedés minden földfelszíni közúti forgalmat eltüntethetnek. Az épületet így több száz méter széles, forgalomtól mentesített erdő övezné, amely nem-

csak hangszigetelést biztosítana, hanem gondoskodnék a lakótelep jó levegővel való ellátásáról is. A lakótelep a civilizált élethez szükséges minden berendezéssel el lenne látva, üzletek, éttermek, színházak, mozik, központi mosoda, mosogatás és más szolgáltatások lennének szervezeten biztosíthatók. No és az erdőn túl, alig néhány száz méternyire a lakásoktól, hatalmas, egészséges környezetben fekvő, sportolásra alkalmas terület biztosítanánk...

Végre egy lakótelep, amelynek tervezői gondolnak az ember egyik természetes és fontos kulturális igényére, a sportra is!

Lehet, hogy a szalagház építésének és egész koncepciójának megvannak a maga problémái, de az a körülmény, hogy e koncepció segítségével olyan lakótelep, esetleg lakótelepek szület-

nének, ahol az emberek egészséges környezetben élhetnének, minden kényelmet megtalálnának és lakásuk közelében kedvük szerinti

sportolási alkalmak is

lennének, bizonyára megragadja minden sportbarát figyelmét.

Hiszen testkultúránk fejlesztésének, a rendszeres testedzés megszerettetésének ma már még Budapesten is egyre számottevőbb akadálya a sportpályák hiánya, illetve szerencsétlen csoportosulása. Azzal ugyanis számolni kell, hogy az emberekben, még a fiatalokban is van bizonyos kényelemszeretet. Ebből következik, hogy sokan megmondják, sportoljanak-e rendszeresen, ha ennek kedvéért naponta másfél-kétórás kellemetlen, kényelmetlen utazásokat kell tenniük.

Mennyivel kellemesebb lenne, ha például az ember reggel felkelve, fürdőruhában és egy fürdőköpenyben átsétálhatna a gondozott erdei úton az ötpercnnyire lévő uszodához, vagy sportfelszerelésben a tenisz-, az atlétikai-, esetleg a röplabda-pályához. Egészséges és szép körülmények között hódolhatna kedvelt sportágának, aztán megfürödvé, felfrissülve indulhatna napi munkájára.

Mennyivel többen sportolnának rendszeresen, mennyivel kevesebben morzsolódnának le a rendszeres sportfoglalkozásokról, ha délután, amikor munkahelyükről hazarepítette őket a szalagházat a város központjával összekötő gyorsvasút, az ablakukból látnák a szépen gondozott sportpályákat, az uszodákat, a labdarúgó- és kézilabda-pályákat, a tenisz és tekepályákat a közvetlen szomszédságukban, anélkül, hogy a sportolók zaja eljutna lakásukig.

A szalagház terve azért

vonzó minden sportember számára,

mert ilyen lehetőségeket kínál, mert merészen szakít az őseink által reánk kényszerített városrendezési formákkal, amelyeknek avultságát ma már senkinek sem kell bizonygatni.

Kétségtelen, hogy egy ilyen hatalmas építkezés megindítása nagyobb anyagi erők mozgósítását kívánja, mint a jelenleg épülő lakótelepeké, de az is biztos, hogy nagyobb célokat, magasabb színvonalon lehet a segítségével megoldani.

Ez pedig nem közömbös, hiszen éppen az SZKP elmúlt napokban nyilvánosságra került programtervezete bizonyítja, hogy a szocializmust építő országokban — tehát nemcsak a Szovjetunióban, hanem nálunk is — az elkövetkező húsz éven belül olyan életkörülmények alakulnak ki, amelyek kulturális vonatkozásokban is új lehetőségeket nyitnak előttünk. A csökkenő munkaidő, a kulturáltabb, kevesebb fizikai erőfeszítést kívánó munkaviszonyok szinte megkövetelik, hogy az ember egészséges fejlődéséhez annyira szükséges testgyakorlásra az eddiginél is nagyobb gondot fordítsunk és az eddiginél sokkal jobb lehetőségeket teremtsünk.

A szalagház terve érdekes kísérlet, amely modern úton haladva nemcsak a ma, hanem a jövő igényeit is figyelembe igyekszik venni. Feltétlenül érdemes foglalkozni vele.

Ardai Aladár